

жасень поради страшихъ безредицъ и разнебытаніето на разны скъпоцѣнны сѣдини и дрехы и тканія, които по горѣ описахмы. — На много отъ тѣзи обиры на бойтъ, горката жена, като ги прѣтръсваше, съ ужасъ съгледа имената на много отъ по първитъ и почтенни кѣшція, позна домашнитъ бѣлѣзы на много господжи пейны благодѣтелки; а като видѣ на пѣкои отъ тѣзи дрехы и кървавы пѣтихъ испищъ и ся завтече къмъ прозорецътъ.... но и тамо новъ ужасъ ѝ очакуваше!..... срѣщу неѣ около Мазаніе-ловътъ прѣстолю, гледа натѣкнати още на сулицытъ, съ чернъ кръвъ облѣнытъ, почернѣлытъ и обезобразеннытъ главы на участницытъ въ прѣдателството на Перона и на донъ Карафа.... и наистинъ полудяла бы и тя отъ таквозъ едно зрѣлище, ако не бы намѣрила прибѣжище въ единъ стѣнъ, дѣто паднъ колѣничала прѣдъ единъ домашенъ образъ на св. Богородицъ, увы, съ който рыбарътъ бѣше украсилъ невѣстнытъ ѝ чертогъ, въ деньтъ на свадбѣтъ имъ, и на който деветъ дена наредъ бѣхъ ся молили и двамата за другѣтъ онѣзи Маріѣ, тѣхнытъ ангелъ покровитель и жртва измѣченъ!....

Но ето всичко това бѣше още само начало на болѣзни. Слѣдъ единъ часъ чува выкове. — Да живѣе Мазаніелъ! Славъ на народнѣтъ подкралѣ! и внезапно ся намѣрва верѣдъ разбойници, войници на мѣжа ѝ! които ѣ прѣтоварватъ съ неспособнытъ и дивытъ си почести и ѣ излагать на поздравленіята и поклоненіята отъ Подкралѣ и друживѣтъ му и въсхвалявахъ ѣ съ пѣсни крамолнически и съ кръвнишки выкове! най послѣ отдѣхъ си като видѣ съпруга си..... но, увы! на какво състояніе! Оборень, лудъ, извратень, тържественно водень отъ Пѣлкѣтъ на Смъртътъ и приведенъ на съпругѣтъ си, за *добръ дошла*, на който скастри прѣдъ очитъ ѝ сподирника на Подкралѣ.

Горката, която сякаше това поне че ся е умирилъ Не-аполь, като не разбираше нищо отъ тѣзи кръвнишки дѣя-